

Gimi Tano

***Auta
minua
Minnesota!***

Auta Minua Minnesota!

Gimi Tano

”Puhuminen tekee hyvää.”

© 2023 Gimi Tano

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-31-8578-4

Ei mitään muistikuvaa eilisestä. Mitä edes teinkään? Ai niin, en mitään. Ryypäsin ja tuhlasin saamani tuet nettikasinolle. Vitun vittu ja kaikki sen striimaajan syytä. Vuokraemännältä varmaan menee kuppi nurin lopullisesti. Kiltti mummeli, eli uskon että se tulee kohta antamaan häädön ilman raivoamista. Herätyskelloni näyttää olevan kahdeksan, eikä enää väsyttä. Voisin ryypätä.

Jääkaappi on tyhjä, pelkkää salaattia. Ulkona paistaa onneksi aurinko, eli pitää mennä ulos ja nauraa lampaitten työkiireisiin. Huppu päälle ja menoksi. Olen onnekas elämäni suhteen vaikka olen rotta joka elää verorahojen varassa. Asun ihan Helsingin keskustassa, tai ei keskustassa. Käpylän ja Koskelan välissä, missä spora kulkee. Julkiset ihan kiva käyttää, ei tarvitse jännittää bensiinin hintaa eikä pelätä parkkisakkoja. Astuttua heti ulos kämpästäni, kuulin naapurin raivoamista. Hänen hieno BMW sai keltaisen sakon yön aikana oltua pelastustiellä. En yhtään sääli. Nuo autot ovat kuitenkin kovahintaisia huollossa, eli kyllä sillä on varaa maksaa 60€. Miksi muuten tulla asumaan kiinteistölle, jossa ei ole autopaikkoja, mikä ihmeen typerys pitää olla ja omistaa autoa vailla tolppaa? Korjaan, kaveri maksaa 80€, perkele tätä mafia toimintaa.

Ratikassa oli ruuhkaista lampaitten takia, mutta onneksi oli kestettävä pari pysäkkiä. Joskus oli tunnelmaa kyydissä.

Heikkoa suomea puhuva mies: Haista paska, sä kaasuta mua!

Ärtynyt nainen: No saatana ihan sama kun kaasutan sinua!

Astuin ulos ratikasta ja edessäni oli Alepa. Menin sisälle ja korin kanssa aloin vaeltaa hyllyihin. Hinnat nousseet, onneksi veromaksajien rahoilla saan jotain korilleni. Itsepalvelu kassa hajalla, piti ottaa tavallinen kassa. En ollut siinä tuulella nähä uusia ihmisiä, joten vedin neutraalisen tonnin seteli ilmeeni. Ei siinä kauan mennyt, kun olin jälleen tunnelma rikkaassa ratikan kyydissä.

Itsekkäältä kuulostava tyttö: Siis haukuit minua läskiksi ja lesboksi snapissä!

Syyllytetty tyttö: Enkä ole!

Itsekkään tytön ystävä: Kyllä haukuit sillä itse haluat Rasmusen syliin, vaikka sitä ei kiinnosta sinun kaltaisesi.

Syyllytetty tyttö yskien: Älä sekaannu!

Sivullinen tyttö toiselta penkiltä: Mikä tämä kebab runkkaus juttu muuten oli? Mitä yrität sillä vaikuttaa?

Syyllytetty yhä yskien, tippuen penkiltään alas: Ai saatana!

Lukitsin itseni kämpän sisälle, jotta tänään ei tarvitsisi mennä enää ulos. Pistin rakentamani pelitietokoneen tulille lepotilasta ja heti ensimmäiseksi menin lukemaan uutisia. Samaan sontaa joka päivä. Pandemiaa, sotia, kriisejä, ilmastonmuutos, paskaa, paskaa ja lisää paskaa. Tämän on se paras puoli työttömyydestä, en tarvitse osallistua tähän yhteiskunta hysteriaan. Voin nojata tuolillani avatulla oluella ja nauttia tästä elämästä. Siihen saakka kun maapallo on vielä olemassa.

Oven takana oleva ääni koputuksen kanssa: Kimmonen!

Voi perhana, kuka nyt kehtaa häiritä elämäni? Menen oven luokse, en jaksu kuunnella sitä paistaamista. Ovensa oli onneksi ketju, joten uskalsi avata.

Oven takana oleva sossutyöntekijä: Kimmonen!

- Huomenta vaan teillekin, mitä voin olla avuksi?

Sossutyöntekijä: Tällä kuukaudella ette hakeneen ollenkaan työpaikkoja ja kuitenkin saatte täydet tuet lisillä!

- Hain neljä työpaikkaa kuukaudessa, olen ehtojen kanssa kunnossa.

Sossutyöntekijä: Ette käyneet missäkään työhaastattelussa, joka rikkoo sopimuksen ehtoja. Tämän vuoksi olen irtisanonut vuokrasopimuksesi ja muutat välittömästi meidän omistamalle kiinteistölle.

Sossu oli uhkaillut jatkuvasti ottaa minut heidän omistamille vuokratämpille, jotta minun ”kuntoutus” edistyisi. Miten se voi edistyä, kun kaikki rahat menee kalliisiin oppikirjoihin jota Kela ei kustanna.

- Vuokraemäntä ei ole vielä irtisanonut vuokrasopimusta, joten jatkan asumistani täällä.

Olin sulkemassa ovea, mutta se räjähti auki. Poliisit astuivat väkisin sisään. Kysyin oliko heillä valtakirjaa tähän sisääntuloon, mutta iskivät heti raudan ranteisiin.

Sossutyöntekijä kiljuu, minä kiljun ja poliisi kiljuu. Voi perse, arvasin että tänään oli maanantai. Nyt varmaan he vaativat, että maksan kaiken takaisin valtiolle. Käytävään minut raahattiin,

jossa pelastus oli odottamassa. Sanallisesti, nimittäin käytävällä seisoi pappi.

Pappi: Mitä on meneillä?

Pappi oli Ulrich, koulukaveri lapsuudesta, joka ryhtyi papiksi. Suomen ruotsalainen rikkaasta perheestä. Miksi ihmeessä hän ryhtyi papiksi? Mysteeri tänäkin päivänä.

Sossutyöntekijä: Asia ei sinänsä kuullu sinulle!

Ulrich: Kyllä se kuuluu, kun työasioita olin tulossa hoitamaan.

Poliisi oikeallani: Työasioita?

Ulrich: Olin tuomassa hänen uutta työsopimusta juuri palkkaamalle avoimelle paikalle. Ja mitä näen, lakipykälän hyväksikäyttöä. Ette edes anna mahdollisuutta kaverilla pistää nimeä alle. Vai onko kaveri riehunut vai mitä? Onko hän saanut hädän?

Poliisi vasemmallani: Ei ole, hän ei pitänyt kiinni sosiaalitoimiston kanssa tehdystä sopimuksesta...

Ulrich: Elämme vielä hulluja aikoja, joten onpas outoa että oli kiire raastaa kaveri voimassa olevassa vuokrasopimuksesta sossun kiinteistölle. Eikö laki ole tehnyt selväksi että näin ei tehdä, vai onko ilkeä pilluhallitus mennyt taas johdon hermoille?

Poliisi oikealla joka vapautti minut raudoista: Ei ole, meille ei kerrottu ihan kaikkea. Tässä tilanteessa sopimusta ei ole rikottu. Päivän jatkoa.

Poliisi käveli pois, näkemällä asian olevan selvitetty.
Sossutyöntekijä oli kuumana, poistuen närissään. Hieroisin ranteitani, sillä raudat tuntuivat ihossa. Ulrich lähestyi ja sillä sinänsä oli joku sopimus mukana.

- Sanoin jo sinulle, että en tarvitse apua.

Ulrich: Kirkon työntekijänä tiedän kaikkea mitä Kelassa ja Sossussa tapahtuu. Luota minuun, sossun kiinteistöt eivät ole kivoja asumispaikkoja. Mennäänkö kahville, tarjoan?

En voinut sanoa ei ilmaiselle kahville, joten suostuin kuuntelemaan tulevaa kielteistä vastaustani. Tietysti Ulrich vei minut vegaani kahvilaa, jossa kahvi on luomua.

Ulrich: Kirkko on perustanut auttavan linjan, johon kaikki voivat soittaa ja puhua ongelmistaan. Sen nimeksi tuli Auttava Linja, joka pyörii sponsoreitten ja verorahojen voimin.

- Siis veronmaksajat maksavat siitä, että joku tuntematon soittaa ongelmistaan?

Ulrich: Juu on niitä, mutta sponsoreitten ansiota voimme maksaa kuukausi palkkaa.

- Paljonko se on?

Ulrich: Summa menee 1850€, plus lisät.

Jos matikka pääni toimii, siitä olisi hyötöä taloudessani. Näillä tuilla ryyppääminen ja muu hupi on aina suunniteltava vuokran ja laskujen takia. Plus kasino menetykset. Ehkä tämä työ voisi olla parempi mitä työvoimatoimisto on aina pakottanut tehdä.

Kauppojen hyllyttäjä oli katastrofi, mutta olin syytön. Työ meni kivasti, mutta miksi sen kaupan piti olla ahdas? Miksi kun törmää vahingossa hyllyyn, kaikki dominona piti kaatua samaan aikaan? Kassatyöskentely sujui kunnes asiakas halusi tupakkia.

Asiakas: Sano nyt millä numerolla saan Belmontin!

- En minä tiedä, ei koulutettu muistamaan numeroita!

Asiakas: Tämä on huonoa asiakaspalvelua!

- Älä huuda ja arvo tupakkasi, jono vain suurenee!

Asiakas painoi numeroa 28, saamalla Camel-tupakkia: En minä tätä halunnut!

- Too bad, saisiko olla jotain muuta?

Sain porttikiellon koko myymälästä maineen haitan seurauksena, vaikka suomessa ei ole lakia porttikieltojen kanssa. Siitä siirryin alkoholikauppaan, joka oli tuttua maisemaan minun makuuni.

- Tämä punaviini on kehuttu hedelmäiseksi, josta puheen ollen...

Avasin pullon ja otin kunnon hörpyn asiakkaitten edessä.

Asiakas, joka taisi olla kunnon viinimestari: Eikö maistamisessa tarvita ämpäriä?

- Pitää ollakin, mutta ne kaikki loppuivat avajaisissa.

Kierrätys ja kirppis myymälä oli mitä oli.

Kimmonen, mies vailla koulutusta ja töitä. Elää pitkät päivät vuokralla tekemättä mitään hyödyllistä. Kun sossu alkaa hengittämään niskaan, saa sankari pelastuksen viime tipassa. Kimmonen palkataan kriisipuhelin firmaan nimeltä Auttava Linja. Kimmosen työnkuva on simppei: kuunnella ihmisten huolia puhelimitse ja pyrkiä löytämään ongelmiin ratkaisuja. Jonkin moisia ratkaisuja. Komedia ensimmäisen maailman ongelmista ja todellisista ongelmista, sisältövaroituksen voimin.

Tämä on minun toinen kirjoittamani kirja ja lyhyin kertomani tarina. Tämä on pieni kokeilu, jossa kokeilin kirjoittaa tarinaan päähahmon näkökulmasta eli First Person. Nyt haluan nähdä, miten tällaiseen tyyliin reagoidaan. Olen **Gimi Tano**, joka kirjoitti myös *Kehän Titaanit* (2021), jännäri show-painin maailmasta.

